Augustin Němejc

Augustin Němejc (1861–1938) je znám zejména jako malíř prostých lidí na Plzeňsku. Původně se vyučil hodinářem - uměleckou dráhu nastoupil až jako dvaadvacetiletý na pražské výtvarné akademii u Františka Sequense, nicméně ještě téhož roku odešel do Mnichova, kde navštěvoval ateliér Nikolase Gyzise; velmi aktivně se spolupodílel na činnosti mnichovského spolku výtvarníků Škréta.

Na začátku 20. století se natrvalo usadil v Plzni, kde v letech 1907–1925 působil jako profesor kreslení na zdejším dívčím lyceu. Již na počátku své umělecké kariéry obdržel za obraz Beznadějná láska na Všeobecné zemské jubilejní výstavě v Praze 1891 roční stipendium do Paříže, kde pracoval také pod vedením Vojtěcha Hynaise – reflexe tohoto vedení je patrna na autorově Oponě plzeňského divadla z let 1899–1902, jejímž námětem je Plzeň vítající změny na prahu nového divadla.

Pozoruhodné jsou však i jeho dekorativní malby, které prováděl pro plzeňské veřejné budovy (lunety jubilejního sálu Západočeského muzea, nebo například monumentální obrazy pro Vyšší hospodářskou školu v Plzni-Lochotíně). Němejcův koloristický cit je zcela osobitý a svérázný - jeho barevná harmonie spočívá na světlých, diskrétních, lehce přidušených tónech, které se ve svém jemném sladění výtečně hodí k dekorativním účelům v širokém smyslu slova. Prosté postavy fungující jako součást ozdobných výmaleb, dovedl povznést nad pouhou realisticky věrnou kopii modelu.